

Psalm

III

WESPAZJAN KOCHOWSKI

PSALMODIA POLSKA

Psalm III

Quis dabit capiti meo aquam, et oculis meis fontem lacrimarum, et plorabo¹.

Księga Jeremiasza 9,1

WYZNANIE WINY POKUTUJĄCEGO CZŁOWIEKA

Kto da głowie mojej potok łez obfitych? A oczom moim strumień płaczu nieustającego?

Kto skruszy zatwardziałego serca opokę? Aby z niego wyniknął źródło prawdziwego żalu na obmycie popełnionych złości.

Abym przeszłe dni w gorzkości duszy mojej rozmyślając, doskonale ważył, czemem² jest i kogom do gniewu pobudził?

Obrazilem przedwieczny Majestat, sprzeciwiając się temu Panu, który mieszka w niedostępnej światłości.

Temu Panu rebelizowałem³, który mię z niczego stworzył; który wielki jest bez miary, i dla tego⁴ niezmierny; którego wola jest uczynić⁵; którego chcenie jest moc.

Który na każdym miejscu bez miejsca zostaje; wszystko obejmuje bez ogarnienia, i wszędzie jest obecny przez istność, przytomność i władzę.

Sprawiedliwy nad pojęcie nasze i dla tego straszny; wszechmocny i dla tego nieuchroniony.

Któżem ja jest? com się na tę walkę zuchwale porwał, i gdzie będę, jeżeli nie w błocie szukał początków rodziny mojej?

Zgębiłość mi ojcem, matka, bracia, siostry robacy: a ja przecię⁶ całego nieba potęgę na rękę wyzywam.

Cóż jest człowiek? Kawalec⁷ błota, syn gniewu, naczynie zelżywości, urodzony w pługastwie, żyjący w nędzy, mający umrzeć w ucisku.

Nieszczęsny człowiek, z ciała i z duszy złożony, nie chce czci swojej rozumieć, gdy duszy nie słucha, która do nieba ciągnie, a za cielskiem idzie, które go w marności światowej grązi⁸.

Ej na odwrót kto pragniesz zbawienia; bo nie tylko szalona⁹ z Bogiem walczyć, ale też rozumowi przeciwna tak dobrotliwego Pana gniewać.

Co za korzyść z grzechu, który sumienie jako kat wewnętrzny nudzi; albo co za zysk z rozkoszy, która prędko odbiega, żal i ból na umyśle, jako osa żądło zostawiając¹⁰.

Cukruje z wierzchu jako żółć cielesne lubości, aby tak przysłodzonym trunkiem opojony człowiek, prędzej szedł na wieczne zatracenie.

Robak, Kondycja ludzka,
Vanitas

¹Quis dabit capiti meo aquam, et oculis meis fontem lacrimarum, et plorabo (łac.) — kto da mojej głowie wodę i oczom moim źródło łez, a będę płakał; wg. *Biblii Tysiąclecia*: „Któż da mi schronisko dla podróżnych na pustyni, bym mógł opuścić mój naród i oddalić się od niego” itd. (*Księga Jeremiasza* 9,1). [przypis edytorski]

²czemem jest — konstrukcja z przestawną końcówką czasownika; inaczej: czym jestem. [przypis edytorski]

³rebelizować komu (daw.) — sprzeciwiać się komu, podnosić bunt przeciw komu. [przypis edytorski]

⁴dla tego (daw.) — przez to; z tego powodu. [przypis edytorski]

⁵którego wola jest uczynić — którego wola znaczy tyle co czyn. [przypis edytorski]

⁶przecię a. przecie (daw.) — przecież. [przypis edytorski]

⁷kawalec (daw.) — kawał, kawalek. [przypis edytorski]

⁸grązi — daw. forma, dziś: pogrąża. [przypis edytorski]

⁹szalona (...) walczyć — w domyśle: szalona to rzecz (sprawa itp.); dziś raczej: szalone jest, szalonym jest walczyć. [przypis edytorski]

¹⁰zostawiając (daw. forma) — zostawiając. [przypis edytorski]

Jeszczem się po tych przysmakach nie obliźnął, aż mię zaraz robak sumienia gryzie, a potem bojaźń zdejmuję, że niepokutnego na nieprzeżyłą wieczność piekło ogarnie.

Nie wymówi podnieta grzechu, ułomność ciała, pokusy szatańskie, jeżeli prawdziwa pokuta zranionego sumnienia nie opatrzy, a potem miłosierdzie boskie nie zleczy.

Tobie tedy, o wieczny Panie, rany moje otwieram, a potem z suplikującym¹¹ Dawidem miłosierdzia żebrzę. Zmiłuj się nade mną!

Nie wchodź w sąd z sługą Twoim, o Boże: albowiem się nie usprawiedliwi przed Tobą żaden człowiek żyjący.

Chwała Ojcu, i Synowi, i Duchowi świętemu. Jako była na początku tak i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

¹¹suplikujący (z łac.) — składający suplikę, tj. podanie; proszący. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*.

Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/psalmodia-polska-psalm-iii/>

Tekst opracowany na podstawie: Wespazjan Hieronim Kochowski, Trybut należyty wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska za dobrodziejstwa Boskie dziękująca, przez jedną najlichszą kreaturę roku pańs. 1693 napisana, a do druku podana roku pańs. 1695; wyd. Kazimierza Józefa Turowskiego, nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, Kraków 1859.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikizródła (<http://pl.wikisource.org>). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Wojciech Kotwica.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).